

bestemt ikke, der er flere kilometer til et andet posthus.

Vores bekymring fra Kristeligt Folkepartis side går mere på de tyndtbefolkede områder, og her må jeg sige, at det, jeg har set indtil nu, ikke har været negativt.

Så Kristeligt Folkeparti kan ikke støtte hverken lovforslag nr. L 197 eller nr. L 198.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til SF for støtten til forslaget. Der var også andre partier, som, selv om de ikke støttede forslagene, følte, at der var nogle problemer, der var peget på, som burde løses.

Der var en diskussion – vældig interessant – med hr. Kaj Ikast og hr. Martin Lidegaard om spørgsmålet om åbenhed i disse offentligt ejede aktieselskaber. Og nu har vi fremsat et forslag, som indfører aktindsigt og åbenhed i et bestemt offentligt ejet aktieselskab, som kommer.

Men jeg synes da, at den åbning, som er kommet både fra hr. Ikast og fra hr. Lidegaard, om, at man kigger på det mere generelt og så i virkeligheden måske udarbejder et forslag om indførelse af offentlighed i disse selskaber helt generelt, er en spændende idé. Så har Enhedslisten jo opnået langt mere, end vi overhovedet kunne have drømt om ved denne her debat. Vi er jo beskedne i vores måde at arbejde på her i Folketinget, for vi ved, at med den sammensætning, Folketinget har, er det overordentlig svært at opnå forbedringer, og derfor går vi ofte sådan skridtvis frem.

Kl. 20.10

Men når så hr. Lidegaard kommer med den store vision, er vi da i hvert fald ikke dem, der står i vejen, det er da helt sikkert. Derfor vil vi gerne samarbejde med hr. Lidegaard om et mere bredt anlagt projekt.

Jeg må sige, at flere ordførere, jeg tror både fra Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti, og også ministeren var inde på, at de anså aktieselskabslovgivningen som garant for åbenhed.

Jeg må sige, at det er et ejendommeligt synspunkt især fra Socialdemokratiets side, hvis det virkelig er partiets holdning, men det må vel være en lapsus. Det kan vel ikke være sådan, at Socialdemokratiet mener, at aktieselskabslovgivningen i den private sektor sikrer den fornødne åbenhed omkring tingene.

Så jeg tror, det er sådan en mere fundamental demokratidiskussion, vi må have, Enhedslisten og Socialdemokratiet imellem. For jeg troede egentlig, at begreber som økonomisk demokrati og medarbejderindflydelse, brugerindflydelse og sådan noget også var noget, der omfattede den private sektor. Så der vil jeg sige, at i modsætning til hr. Martin Lidegaards meget høje ambitionsniveau var det udtryk for nærmest det modsatte. Det var jeg selvfølgelig lidt skuffet over, men kan heller ikke helt tro, at det var meningen.

Jeg synes, borgerne har krav på, at der er åbenhed omkring disse centrale servicefunktioner, som klares af offentlige servicevirksomheder, og jeg kan egentlig ikke se nogen rimelige begrundelser for, at Ombudsmanden f.eks. ikke skulle kunne beskæftige sig med forhold, som er kritisable inden for en sådan virksomhed.

Jeg ved ikke, om nogen kan give et godt argument for, at Ombudsmanden ikke skulle kunne påse, hvis der er kritisable forhold f.eks. i et eller andet, som Post Danmark udfører. Det ville også være til gavn for selskabet, fordi selskabet på den måde ville få en meget bedre kontakt med omverdenen. Derfor kan jeg heller ikke forestille mig, at man i Post Danmark skulle have noget imod, at man blev underlagt offentlighedslov, ombudsmandstilsyn osv. Det ville da kun være til gavn for virksomheden.

Så har der været en anden side af debatten omkring sikringen af postforsyningen, og der har alle jo bedyret, at vi også skulle sikre postforsyningen i de tyndtbefolkede områder. Jeg kan så indskyde, at forringelserne af postvæsenet og serviceniveauet er altså ikke bare noget, man oplever i de tyndtbefolkede områder; man oplever det faktisk også, må jeg sige til fru Tove Videbæk, i en by som Århus. Men det er da rigtigt, at jeg endnu ikke har så langt til et posthus, som man har længere ude i Jylland, det er helt rigtigt, men jeg får længere og længere til et posthus, som udviklingen går.

Der vil jeg så sige, at det er jo bemærkelsesværdigt, når vi i flere og flere sager ser, at dér, hvor vel nok partiet Venstre og måske også i et vist omfang De Konservative i sin tid opfattede sig som repræsentanter for den landbefolkning, der boede i de tyndtbefolkede områder – nu havde vi debatten om X-busserne lidt tidligere på dagen, og nu har vi så debatten om posthuse – er der jo i og for sig sket det, at det er Enhedslisten og venstrefløjen, der i stadig stigende grad forsvare de interesser i de områder, mens